

Bunul gospodar se pregătește din timp

Bunul gospodar se pregătește din timp pentru ca zilele friguroase ale iernii să-l găsească aprovizionat cu toate cele necesare gospodăriei sale. Asemenea bunilor gospodarilor, majoritatea comitetelor executiv ale staturilor populare nu așteaptă primele semne ale iernii pentru a începe aprovizionarea populației, ci încă de pe acum se preocupă de această importantă problemă.

În rândurile de față înțelegem cititorilor noștri câteva aspecte din munca organelor locale din Ploiești în vederea aprovizionării orașului pentru iarnă.

Prin unitățile comerciale

La fel ca în restul țării, în orașul Ploiești timpul se mănâncă calduros și se pare că iarna e încă departe. Cu toate acestea, ploieștenii au și început să se preocupe de aprovizionarea cu alimente, legume, zarzavaturi, etc.

Ce fac unitățile comerciale din localitate pentru îndeplinirea sarcinilor ce le au în această direcție? Să începem cu O.C.L. Aprozar în atribuția cărora intră asigurarea pieței pe tot timpul iernii cu legume, zarzavaturi și fructe.

În iarna trecută, de pildă, unitățile Aprozar nu au fost în măsură să pună la dispoziția cetățenilor cantități suficiente de cartofi și cașcaval. Aceasta întrucât conducerea O.C.L. Aprozar nu s-a îngrijit din timp de încheierea contractelor cu furnizorii. Înviind din lipsurile din anul trecut, în acest an, contractele au fost încheiate încă din primăvară. Spre deosebire de anul trecut, produsele vor fi recepționate și expediate numai în prezența delegaților O.C.L. Aprozar pentru a se evita livrarea unor produse necorespunzătoare. Tot în vederea unei mai bune aprovizionări a populației s-au luat măsuri pentru mărirea numărului centrilor sezoniere de desfacere a cartofilor. Odată cu începerea distribuției masive de cartofi, urmează să se deschidă 12 centre de acest fel.

La O.C.L. Aprozar există în același timp o preocupare serioasă pentru semindustrializarea legumelor și fructelor. Vizitând centrul de semindustrializare a legumelor din orașul Ploiești, am găsit aici o vie activitate. În scurtul timp care a trecut de la intrarea în funcțiune a centrului, au fost pregătite: 6.000 kg. bulion, 4.000 kg. ardei mici la saramură, 2.000 kg. ardei grași pentru umplut și 11.000 kg. castraveți. Nici problema uscării fructelor nu a fost neglijată. Cuptoarele de uscat fructe din Ploiești, Brănești, Diaconescu și altele, au fost pregătite asigurându-se toate condițiile în vederea bunei lor funcționări.

Și la O.C.L. Alimentară se constată grija pentru aprovizionarea de iarnă. Au fost deschise boxe speciale pentru desfacerea de sare, oțet, ceolam, etc., produse necesare gospodăriei pentru conserve. Rafturile magazinelor alimentare sunt încărcate cu diverse conserve în borcane și cutii.

Aspecte ale aprovizionării de iarnă în orașul Ploiești

În ceea ce privește aprovizionarea unităților de alimentație publică, T.A.P.L. Ploiești a obținut unele rezultate pozitive. De pildă, cele două depozite ale unității au fost deja amenajate. De asemenea, T.A.P.L. a încheiat contracte cu fabricile de conserve din Buzău și Tulcea, cu O.C.L. Aprozar Ploiești, și cu alți furnizori pentru livrarea de legume și conserve. Dar T.A.P.L. nu s-a mulțumit numai cu atât. Pentru asigurarea din abundență cu legumele și conservele necesare pe timpul iernii, a luat măsuri pentru conservarea cu mijloace proprii a unor însemnate cantități de gogoșari, varză roșie și diferite alte murături, produse care au lipsit anul trecut, în ultima perioadă a iernii, din restaurantele orașului.

Realizările nu sînt pe măsura posibilităților

După cum reiese din cele arătate mai sus, în orașul Ploiești există o preocupare pentru aprovizionarea de iarnă a populației. Dar, după cum se va vedea, realizările obținute până acum în această direcție nu sînt satisfăcătoare dacă ținem seama de posibilitățile existente. În activitatea organizațiilor comerciale locale, se fac simțite prea puțin îndrumarea și sprijinul comitetelor executiv ale staturilor populare orășenești și regionale precum și a secțiilor comerciale regionale care răspund efectiv de buna aprovizionare a populației. Așa se explică de ce organizațiile comerțului local nu muncesc pe măsura posibilităților în problema de care ne ocupăm.

Dacă analizăm bunăoară felul cum se pregătește O.C.L. Aprozar pentru iarnă, se poate constata că deși s-au obținut unele rezultate pozitive, mai sînt încă multe de făcut. În primul rînd conducerea acestor organizații comerciale nu manifestă destul interes pentru pregătirea și amenajarea spațiilor necesare însoțirii produselor.

Lipsa de interes a comitetului executiv orășenești față de problema aprovizionării de iarnă, o dovedește faptul că nu s-a îngrijit să asigure un depozit pentru înmagazinarea conservelor ce urmează a fi distribuite prin magazinele alimentare din localitate destinate aprovizionării de iarnă. Într-un viitor apropiat urmează să sosească 52 de vagoane de conserve. Aceste cantități de conserve nu se gît încă unde vor fi depozitate, cu toate că depistarea și amenajarea unor depozite nu ar fi fost o problemă greu de rezolvat.

Legat de aprovizionarea de iarnă a populației din Ploiești, trebuie să vorbim și despre problema pieței din cartierul Brănești. În toamna anului trecut, comitetul executiv a luat lău-

dabilă inițiativă de a amenaja o piață modernă în acest cartier. Lucrările au început și piața trebuia dată în folosință — așa după cum s-a luat angajamentul comitetului executiv orășenești — în cursul lunii august. Angajamentul nu a fost însă îndeplinit nici până acum. Tîrziu seama că în timpul iernii le va veni și mai greu cetățenilor din acest cartier să se deplaseze pentru cumpărături formale în centrul orașului, comitetul executiv al statului popular orășenești trebuie să pună capăt tărăgănării lucrărilor de amenajare a acestei piețe și să o dea cit mai curînd în folosință.

Ce mai e de făcut?

Ce trebuie făcut pentru îndeplinirea lipșurilor constatate în legătură cu pregătirea în vederea aprovizionării de iarnă a populației din orașul Ploiești?

În primul rînd, e necesar ca comitetul executiv al statului popular regional să ceară comitetului executiv orășenești să-și desfășoare activitatea în această problemă pe baza unui plan de acțiune cu sarcini concrete, ceea ce pînă acum nu s-a făcut. Există unii acțiunilor de plan și va da posibilitățile să pună urmează felul cum se duce la îndeplinire sarcinile. În același timp, comitetul executiv regional trebuie să acorde o mai mare atenție controlului și îndrumării personalului secțiilor comerciale regionale care s-au scut din vedere problemele de bază ale aprovizionării de iarnă a populației.

Pregătirea pentru iarnă nu vor putea fi terminate la timp dacă comitetele executiv ale staturilor populare regionale și orășenești nu vor exercita — prin secțiile comerciale — un control mai eficace asupra organizațiilor comerțului local. Nu trebuie îngăduind o asemenea atitudine ca cea a conducătorilor de la O.C.L. Aprozar care nu se grăbesc să amenajeze spațiile necesare însoțirii lor pe motiv că „mai e timp”. Zilele frumoase care se mențin încă, trebuie folosite din plin pentru repararea și dezinfectarea magazinelor și pivnițelor în așa fel ca odată cu începerea livrărilor masive de produse, totul să fie pregătit.

O altă problemă importantă în asigurarea aprovizionării de iarnă a populației, este aceea a transporturilor. Comitetul executiv al statului popular regional are datoria să sprijine organizațiile comerciale locale în organizarea transporturilor, punîndu-le la dispoziție mijloacele de transport necesare.

Acțiunea de pregătire a aprovizionării de iarnă, trebuie să cuprindă mase largi de cetățeni. Un rol important poartă și trebuie să-l aibă în această privință comisia de femei de pe lângă statul popular orășenești. Aceasta are datoria să desfașoare o largă muncă de lămurire în cartierelor orașului, mobilizînd gospodinele la conservarea legumelor și prepararea murăturilor atît pentru gospodăriile proprii cit și pentru internate apitale, cîmine de copii, etc. lucru ce nu l-a făcut încă. De asemenea, un aport însemnat în aprovizionarea populației ar putea să-l aducă comitetele permanente de aprovizionare și comerț, a căror activitate este în momentul de față aproape inexistentă.

Conducînd cu competență comerțul local, luînd măsuri cele mai eficace în vederea pregătirii pentru iarnă, comitetele executiv ale staturilor populare regionale și orășenești Ploiești vor putea îndeplini sarcinile de răspundere ce le revin în privința aprovizionării populației.

I. POPOVICI
C. BONCI

Posta JURIDICĂ

GHEORGHE A. TEODORESCU, pensionar din satul Broșteni, comuna Ion Roșu, raionul Urziceni, regiunea București ne întreabă următoarele:
Am fost pensionat în anul 1945, după 36 de ani de serviciu. Cu începere din noiembrie 1950 și pînă în februarie 1955 am lucrat ca referent la statul popular. Secția președintelui societății raionale Urziceni refuză să-mi adauge în anul de vechime cei 4 ani. Acest refuz este legal sau nu?

RASPUNS: În conformitate cu articolul 39 din Instrucțiunile privind aplicarea Deciziei nr. 4/1953 a Consiliului Central al Sindicatelor, în cazul dvr., dacă ultimul salariu este mai mare, decît cel avut la pensionare în 1945, pînă se recalculează numai în ceea ce privește valoarea ei și nu se adaugă acești din urmă 4 ani.

TOIA TEODOR, din Buzău, str. I. C. Frimu nr. 44 ne arată că nu poate construi în curtea unobitului său, magazia și grajdul pentru care a obținut autorizația statului popular, deoarece chirișul său refuză să mure în alt loc și curții, coletele sale mobile de scînduri. Ne întreabă ce cale trebuie să urmeze pentru a-l obliga pe chiriș să mure aceste colete.

RASPUNS: Dacă chirișul persistă în refuzul său urmează să introducă o acțiune civilă la Tribunalul Popular, cerînd obligarea chirișului la mutarea coletelor.

VINTILA IONESCU, din R. Sărat, str. Unirii nr. 4, ne întreabă următoarele:

1. Dacă am în care a lucrat ca remizier la întreprinderea „Loteria” întră în calcul anul de vechime pentru pensă?

2. Dacă poate ieși la pensă după 24 de ani și 4 luni de serviciu?

RASPUNS: 1. În calculul anilor de vechime pentru pensă intră numai anii de serviciu ca salariat permanent. Remizierii nu intră în calculul anilor de vechime pentru pensă. 2. Dacă poate ieși la pensă după 24 de ani și 4 luni de serviciu.

SEIDLER BRUNO, din Suceava, str. Samoil Ispăscu nr. 6, ne întreabă care este modalitatea legală de a plăti chiria, în cazul cînd proprietarul refuză să o primească?

RASPUNS: În cazul cînd proprietarul refuză să primească chiria, plata prin mandat postal este valabilă. De asemenea puteți depune chiria la Secția Financiară în contul impozitelor datorate de proprietar asupra imobilului ce-l ocupați, numai dacă s-a înființat o poprire în minile dvs.

Reînnoiți-vă abonamentele la ziarul central și locale pentru anul 1957.
Abonamentele se primesc de către aparatul difuzării presei, de la fuzorii de presă din întreprinderi, instituții și de la case, prin factorii, agenții și oficiile poștale. Prin abonamente ne termene lunari (1 an, 6 luni) asigurăm primirea neîntreșcută a publicațiilor.

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective din Regiunea Autonomă Maghiară

se risipește an de an în pădure! Veniturile realizate din producția agricolă nu pot fi mari datorită altitudinii la care se află gospodăriile, relieful teritoriului care nu permite cîștigarea unor recolte mari de cereale. Și gospodăriile colective din Regiunea, ca de altfel multe altele din țară, nu ar avea decît de cîștigat dacă s-ar profita spre creșterea animalelor.

Aceste câteva exemple ce și multe altele ce se pot da, dovedesc că problema profilării unor gospodării colective spre creșterea animalelor nu s-a pus în regiune cu toată seriozitatea. Cauzele stau în defecțiunile din activitatea de producție — în această privință — a unor organe locale de stat cit și a unor organe de stat central.

Principala cauză este insuficiența conștientizării a gospodăriilor colective spre creșterea animalelor și mai ales, planificarea șablon a producției, aplicarea șablon a planurilor de producție a cotelor cit și în cele mai multe cazuri, gospodăriile colective din localități cu specific zootehnic le-au fost date aceleași sarcini de producție a cotelor cit și gospodăriilor cu specific vegetal, fîrste cu reducerea respective efectuate conform cântărilor inferioare a sîntului, etc.

Or, interesul economic național este ca din raioanele deluroase-muntoase, în primul rînd să-și caute pentru localități centralizate cit mai multe animale vii, produse animale de calitate superioară, și în al doilea rînd vin cotele de grîu sau de porumb, cote care de obicei sînt mult mai reduse decît de alte raioane. Datorită acestor greșeli de planificare, supraîncălzirea în gospodăriile colective cu plante furajare a scăzut în Regiunea Autonomă Maghiară de la 21,29 la sută în 1953 (din totalul suprafeței arabile a gospodăriilor colective) la numai 15,36 în 1955. Scăderea suprafețelor cultivate cu plante furajare, ce și proasta gospodărire a întinselor suprafețe de pășuni — din care doar mici porțiuni sînt folosite pentru pășunatul rațional

CRONICA FILMULUI „MICUL LUSTRAGIU”

Intenția care a prezidat la alcătuirea scenariului acestui film indian, nu a fost luminată de un punct de vedere clar, care, dacă ar fi existat, ar fi fost în stare — strădîndu-se cu un fir roșu întreaga acțiune — să lăcească concluzia adevărată, a viietii, și un tablou complex al unui angrenaj social ce cuprinde în sine însuși germenele proprii sale disoluții.

Între acțiunile desfășurate, există „Micul lustragiu” în vîrstă de zece ani și a surselor sale de șapte ani, doi copii care se pomenește într-o bună și singură pe lume, înfrîntînd viața plină de amărăciuni dintr-un mare oraș indian.

Bhola și Bhelu fac cel dintîi pași în viața sub directa „abducție” a mîinii lor, o prea haină femeie, pe chipul și pe sufletul căreia viciul și joacă și-au pus nelegiuirea lor pe seama. Sînt învinși să cerșărească, să se vadeie, să așină calea trecătorilor, ca să le smulgă un gologan, cu prețul oricărei umiliri. Sînt chinuți, bătuiți, hași ai hîmînzească, pentru că sub această necumartă și nemiloasă apăsare sînt deprinși cit mai bine arta de a strîni mila în sufletul oamenilor.

Bhola și Bhelu mai au și un „unchi”, John, care, deși contrabandist trăiește și el înecat în sărăcie și mizerie, la marginea cetății și a viietii.

Spre deosebire de mînașă lor, el îl lubete pe cel doi copii pe care-i apară, cit îl stă în puțință, de urgență soartei. Și doar la vorba lui blîndă și în caldă lui dragoste, Bhola și Bhelu își mai află alinare. John, bun și de treabă, înfrîntat și înșuși ca o victimă a unei strîmbe orînduirii sociale, strîmte în sufletul acestor copii sînt pentru tristă lor meserie, pentru a le aprinde, în schimb, dorința de a munci și de a-și agonisi în chip cinstit o bucată de pline, fie ea oricît de amărâ.

Cel doi copii își înfrîpă un vis de libertate: să ajungă înscuși lustragii, pentru a scăpa de viața lor rușinoasă. Lumină de frumusețe mare în fașinile, se dădă și mai aprig cerșetorii, cu ajutorul căreia reușesc să adune gologan cu gologan, banii de care au nevoie ca să-și cumpere perii și cremă de gîbete.

Ajunși, în căle din urmă, lustragii, viața lor nu mai eumoște răgăsi o odihnă: imbie pe trecători cit și ciuda de lungă, și chiar cînd lumile înstrădușului leagă fețele, cețale, prin străzile forțîndu-le de lume, prin nițele străzilor doar de singurătate, în fața zgometoasei locului de noapte, pe sub poduri, în gări, sub pirloai noștelor nemiloși, sau sub roșotul ploilor pustioare. Pe lucul pantoafilor li se ogîndește viața de sărăcie, sărăcie cu lustru...

Întro zi, pe o ploaie torrențială, în gură, Bhelu felita, cade sfîrșită de frig, de boală și de foamă. Bhola, leargă să-l caute de mîncare. Un călător este prîdit: și în învîlmășăla felita se rătăcește de fratele ei pe care poștîștii li duc la închisoare ca vagabond.

Bhelu intră într-un compartiment de tren. Găse în neamșire. Privirea unei bogate doamne este atrasă de acest copil pe al cărui chip se răsfrîng suferința și amărăciunea. Și doamna, și soțul ei, îndușăreți de soarta fetiței, se hotărăsc să-o înfrize și o răscumpără în schimbul unei mari sume de bani de la mînașă ei care le spune că Bhola a murit.

Între timp, „unchiul” John care face contrabandă de alcool, este prins de poștă și băgat în pușcărie.

Bhelu deși trăiește în belșug și bogăție, este răscălit de dor pentru Bhola, despre care nu i se spune că a

murit. Deznădăduita îl caută pretutindeni, în cele din urmă îl găsește și pe Bhola și pe „unchiul” John care, așezîndu-se în închisoare, din dragoste pentru Bhelu, cei doi bogătași li iau și pe Bhola în casa lor. Unchiul John își dă binecuvîntarea și cu inima strîmă de durere că nu s-a mai revădește, se desparte, totuși bucuros, de ei, știînd că vor avea parte de altă viață, că vor învia carte și că vor intra în rîndul oamenilor.

Un anume fel de umanitarism, străbînd de la început și pînă la deznădăduirea întragă această înfrîntare de lapte și înfrîntare, este substituit adevărată morală, care se degajă din tabloul prea viu zugrăvit în film. Soluția pe care deznădăduirea înfrîntării o dă acestei teribile drame umane, este și năvă și zadarnică, căci după cum cerșetoria nu salvează pe nimeni de la foamă, tot astfel mila, îndurarea și noioșia „nimicului adevărat” nu salvează pe nimeni de sclavie. Lanțurile nu se moșie la cea mai înclină dogoară a miliei, ci se frîng sub apăsarea neînduplecatei vrei de libertate.

Bhola și Bhelu pot foarte bine, grație unei soarte excepționale, să ajungă fericiți, dar semenii lor de pretutindeni, aceia dintre îndepărtate hotare ale țării lor cit și aceia din toate țările lumii înfrîntate de exploatare, departe de a împărtăși o bună stare, amăluș norocului — care este o hîrtă abateră de la regulă — vor trudi, hărțuți de foamă și de sufărînță, alina vreme cit orînduirea va fi aceasată.

„Micul lustragiu” înfrîntă în plină lumină viața care se zbate între legile apăsătoare înegalității și închiștii sociale, dar deznădăduirea și înfrîntarea, pentru cel ce nu sînt înarmat cu un punct de vedere clar, o concluzie derutantă.

Interpretarea și regia bine puse la punct, iar muzica și dansurile ce însoțesc desfășurarea acțiunii, admirabile, mișcătoare, izbituș să redea cit vigoare un aspect specific al sufletului oamenilor din India.

Jocul copiilor, îndeosebi al fetiței, nespus de frumos. Bhelu, pe adevăratul ei nume Baby Naaz, este, în ciuda vîrstei, o acțiță plină de neabătute resurse. Un talent care ar putea face din ea într-o zi o interpretă fără de pereche.

În ansamblu, filmul este bine făcut, cu un alt de viu zvîcnit al viietii, înfrîntă atenția spectatorului este ținută necontenit ca în strînsărea unui clește.

OSCAR LEMNARU

O scenă din film

trebuie să se profileze spre creșterea animalelor. În multe părți, colectivitățile nu cresc animale din lipsă de adăposturi corespunzătoare. Statul acordă credite pentru asemenea construcții, dar în multe părți se constată că termenul de creditare este prea scurt pentru ca gospodăriile să poată restitui sumele fără a intra în dîndușă lucrările să fie rentabile pentru colectivități. Din multe părți, vin propuneri ar trebui discutate ca și acela — care se referă la acordarea unui scîm_b financiar în care se privește construcțiile de silozuri pentru nutreț. Ar fi necesară organizarea unei acțiuni larg populare pentru crearea de silozuri de nutreț, paralel cu acțiunea de cultivare porumbului pentru siloz (pînă în fața de lapte). Legat de aceasta, Ministerul Agriculturii ar trebui să înființeze măsuri pentru dotarea S.M.T. cu utilajul necesar lucrării nutrețurilor însoțitoare. Stațiunile de mașini trebuie să fie dotate cu instalații și materiale care să le permită efectuarea lucrărilor de instalare a adăsturilor mecanice, executarea lucrărilor de tîndere electrică a ăilor și multul cu mașini a vacilor.

Traducerea în viață a Rezoluției C.C. al P.M.R. din 16-17 iulie s.c. cere studierea cu amănunțime a posibilităților folosirii tuturor resurselor conform specificului local pentru înfrîntarea eradicării a gospodăriilor colective existente și crearea de noi gospodării colective. Multe din măsurile propuse mai sus — care reflectă doar propunerile venite din mai multe gospodării colective din Regiunea Autonomă Maghiară — pot fi traduse în viață operativ, altele în viitorul apropiat. Însă viitorul dezvoltării economiei agricole a raioanelor de mînie este locala profilarea unităților socialiste ale agriculturii spre creșterea animalelor. Acest lucru se pune cu mai mult accent în Regiunea Autonomă Maghiară, laț de ce, salutarul populare din această regiune trebuie să se ocupe de îndrumarea gospodăriilor colective care sînt favorizate de condițiile naturale, să-și îndrepte toată atenția către dezvoltarea creșterii animalelor, pentru a deveni gospodării bogate, puternice.

V. KONYA

Correspondentul „Românul liber” în Regiunea Autonomă Maghiară

ACTUALITĂȚI

Mase plastice din lemn

În pavilionul „Industria hîrtiei și a producției lemnului” de la Expoziția industrială mondială din Moscova un stand mare este consacrat maselor plastice din lemn. Acestea sînt înlocuitorii de valoare ale metalelor deficitare și

comandă a unor procese de muncă. Este remarcabil faptul că automatizarea lei face loc în secțiunile din cele mai diverse ale economiei naționale și nu numai în locurile centrale.

Întă, de pildă, uzina electrică Radusce Star din R.P. Polonă. Așezată uzină face parte din complexul hidrocentral din Dvîrcov. Uzina este dirijată de personalul acesteia, hidrocentrale de la o distanță de 7 km. Uzina propriu zisă care a intrat recent în funcțiune are un personal format din 2 tehnicieni pentru controlul instalațiilor de semnalizare. Cei doi tehnicieni își duc munca de

costisitoare, ale textilității și esențelor de lemn tare

Sînt prezentate diferite obiecte — pinioane, burce, cuzineți și alte piese pentru diferite mașini și mecanisme.

Din punct de vedere al calității, piesele confecționate din acest material nu sînt inferioare celor din metal. În același timp ele sînt mult mai ușoare. Astfel, de exemplu, cuzineții executai din masă plastică din lemn sînt de trei ori mai ușori decît cuzineții din bașit și de aproape patru ori mai ușori decît cuzineții de bronz.

Uzină electrică fără personal

În ultimul an, automatizarea a făcut importanță și înaintea. Există numeroase uzine și secții în care diferite procese de muncă sînt pe deplin automatizate. Rolul omului se reduce la supravegherea funcționării mecanismelor, la reglarea de la tabloul de

Cilindri plăcilor rotative sînt cromai, rotativă dispune de un dispozitiv pentru uscarea electrică a hîrtiei. Noua rotativă

produsă de o întreprindere din R.D.G. este considerată pe bună dreptate o capodoperă a industriei poligrafice a R.D.G.

Lămpi fosforescente

Electricitatea a luat o largă dezvoltare în numeroase țări de pe glob. Existența luminii electrice implică existența unei surse de energie, o centrală electrică, termică sau pe baza căderilor de apă. Acolo unde crearea unei centrale electrice nu este posibilă pot fi folosite lămpile fosforescente care funcționează fără surse de energie electrică.

Astfel de lămpi fosforescente au fost construite recent în S.U.A. Ele pot furniza lumină citiva ani de-a rîndul. Fosforescența este

la domiciliu întrucît aparatura respectivă este instalată în loculi lor.

O capodoperă a industriei poligrafice a R.D.G.

La tipografia „Svoboda” din Praga a intrat recent în funcțiune o rotativă care este una din cele mai mari și perfecționate mașini de acest gen din Europa. Noua rotativă ofiește are o lungime de 26 metri și este complet automatizată. Într-o singură oră ea poate tipări 12.000 exemplare ale unei gazete de 32 de pagini, sau șase mii de alie în 8 culori.

obținută de energia particulelor de stromiul radioactiv care bombardează fosforul.

TEHNICO-STINTIFICE

Un complot premeditat

Comentind acest comunicat, un reprezentant oficial al Egiptului a declarat cã aceastã mãsurã este minifestarea „unui complot premeditat care are drept scop sã tulbure navigația pe Canalul de Suez”.

Declarația ambasade Egiptului în S.U.A

**Scrisoarea reprezentantului
permanent al Egiptului
la O. N. U.**

Ziare engleze dezaprobă atitudinea lui Eden

**Siria condamnă măsurile
războinice ale Angliei
și Franței**

Primul ministru ceylonez
reafirmă drepturile
suverane ale Egiptului

COLOMBIA 13 (Agerpres). — În-
toarcerea în țară de presă care a avut
ca mijloc de transport pe ministrul
Ceylanul, Bandaraneike, vorbit des-
pre necesitatea recunoașterii dreptu-
rilor suverane ale Egiptului asupra
Canalului de Suez. Premierul ceylon-
ez a repetat propunerea făcută de re-
prezentantul acestei țări la conferin-
ța de la Londra, unde a susținut
dreptul Egiptului de a exercita con-
trolul asupra Canalului.

Bandaraneike a declarat de aseme-
nea că recenta Notă adresată de pre-
ședintele Nasser faților interesate în
navigația liberă prin Canalul de
Suez pentru revizuirea Convenției
din 1888, poate constitui o formulă
din cele mai bune pentru reglemen-
tarea crizei Canalului.

gătirile militare ale guvernului eg-
iptez. Eden a spus că „metodele mi-
litare au fost justificate acum o lună
și sînt justificate astăzi” și că „gu-
vernul nu intenționează să-și slăbească
eforturile sale”. În legătură cu
aceasta, Eden a amintit tonul aprobat
și măsurile militare de presă
ale autorităților franceze.

Încheierea, Eden a declarat că gu-
vernul britanic intenționează să sta-
ruiască pe viitor pentru a obține o re-
zolvare pașnică alî timp cît există o
perspectivă de a obține o astfel de
rezolvare”.

Liderul opoziției, GAITSKELL,
a fost să precizeze că nu este de acord
cu mîsurile de naționalizare a Canalului
adoptate de guvernul egiptean.

Liderul opoziției laburiste a con-
damnat măsurile militare adoptate de

• Guvernul Eden pune la cale o provocare • Laburiștii critică poziția guvernului și condamnă măsurile militare • Un glas lucid în Camera Lorzilor.

Nehru co
măsurile proce

crearea Asociației internaționale a
arilor care folosesc Canalul de Suez.

de marină din Singapore, a înregistrat cereri pentru funcția de pilot pe Canalul de Suez.

ul. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii „I. V. Stalin”.